

กฎหมายลิขสิทธิ์ — เขตปกครองพิเศษฮ่องกง (Hong Kong SAR)

1.	ข้อมูลพื้นฐาน.....	2
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	2
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	2
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	2
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม.....	2
5.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	2
6.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์.....	3
7.	การโอนสิทธิ/ การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	4
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง.....	4
1.	กระบวนการในการขอรับความคุ้มครอง.....	4
2.	การตรวจสอบคำขอ.....	5
3.	อายุความคุ้มครอง.....	5
3.	กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน.....	6
4.	การบังคับใช้สิทธิ.....	6
1.	การกระทำที่ถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์.....	6
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	10
3.	ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	11
5.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออก.....	11
1.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า - ส่งออก.....	11
2.	การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า.....	11
3.	การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด.....	12
4.	สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร.....	12
5.	ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด.....	12
6.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน.....	12
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ.....	12
2.	สำนักงานตัวแทน.....	13
	ขั้นตอนการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์.....	14
	ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์.....	15

กฎหมายลิขสิทธิ์ — เขตปกครองพิเศษฮ่องกง (Hong Kong SAR)

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

กฎหมายลิขสิทธิ์ (Copyright Ordinance (Cap. 528))

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

2.1 อนุสัญญากรุงเบิร์นว่าด้วยความคุ้มครองงานวรรณกรรม และงานศิลปกรรม (Berne Convention for the protection of Literary and Artistic Works)

2.2 ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPs)

2.3 อนุสัญญาลิขสิทธิ์สากล (Universal Copyright Convention)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

งานอันมีลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่งานนั้นได้ถูกสร้างสรรค์เสร็จ

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

4.1 นิยาม / ความหมาย

ลิขสิทธิ์ คือ งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม หรืองานศิลปกรรม งานสิ่งบันทึกเสียง งานภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรือรายการโปรแกรมเคเบิล และงานที่เกี่ยวกับการจัดรูปแบบการพิมพ์

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

4.2 เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

หลักเกณฑ์ในการได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์มีดังนี้

1. งานสร้างสรรค์นั้นจะต้องเป็นงานที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. จะต้องเป็นงานประเภทหนึ่งประเภทใดในเก้าประเภทตามที่กฎหมายลิขสิทธิ์ กำหนดไว้ อาทิเช่น งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม งานสิ่งบันทึกเสียง งานภาพยนตร์ งานแพร่ภาพแพร่เสียง หรือรายการโปรแกรมเคเบิล และงานที่เกี่ยวกับการจัดรูปแบบเกี่ยวกับการพิมพ์

3. ผู้สร้างสรรค์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตการปกครองพิเศษฮ่องกง หรือที่อื่นหรือเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศ อาณาเขต หรือพื้นที่ใดๆ

5. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถดำเนินคดีทางกฎหมายต่อบุคคลใดที่ทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานของตนได้ ลักษณะการดำเนินการป้องกันสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์นั้นจะแตกต่างกันขึ้นกับประเภทของงานอันมี

ลิขสิทธิ์ที่ถูกระงับโดยอัตโนมัติ โดยพื้นฐานเจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะทำสำเนาและจำหน่ายจ่ายแจกสำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนแก่สาธารณชน

6. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ / ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

การกระทำใดๆ ต่องานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอาจไม่ถือว่าเป็นการกระทำการละเมิด หากเป็นการใช้ที่เป็นธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิจัย หรือการศึกษาส่วนบุคคล
2. การวิจารณ์ หรือการติชม ถ้ามีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของในงานอันมีลิขสิทธิ์ในงาน

นั้น

3. การรายงานเหตุการณ์ปัจจุบัน (ถ้ามีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของในงานอันมีลิขสิทธิ์) เว้นแต่ว่าถ้าการทำงานนั้นกระทำโดยวิธีใช้สิ่งบันทึกเสียง ในรูปของงานภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรือรายการโปรแกรมเคเบิล)

แต่อย่างไรก็ตามการทำสำเนาของงานโดยบุคคลที่ไม่ใช่ นักวิจัย หรือนักเรียน ไม่ถือเป็นการใช้ที่เป็นธรรม หากบุคคลนั้นรู้ หรือมีเหตุอันควรรู้ได้ว่าการกระทำที่มีการทำซ้ำนั้น จะมีการทำในจำนวนมากโดยมีการจำหน่ายจ่ายแจกให้มากกว่าหนึ่งคน และมีจุดประสงค์หลากหลายภายในเวลาเดียวกัน

การนำงานศิลปกรรม งานสิ่งบันทึกเสียง งานภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรือรายการโปรแกรมเคเบิลมารวมกันโดยไม่ตั้งใจ ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์ที่จะไม่ถือเป็นการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ หากเป็นการทำซ้ำนอกเหนือจากกระบวนการทำซ้ำทางกราฟฟิก เพื่อเหตุผลในทางการสอนหรือมีจุดประสงค์ใช้ในการสอบ โดยวิธีการอื่น (reprographic) การแสดงงานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรมต่อหน้าผู้ชมที่ประกอบไปด้วยครู และนักเรียนในสถานศึกษา ไม่ถือเป็นการแสดงต่อหน้าสาธารณชน และการกระทำนี้ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

การนำงานศิลปกรรม งานสิ่งบันทึกเสียง งานภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรือรายการโปรแกรมเคเบิลมารวมกันโดยไม่ตั้งใจ ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ในกรณีการทำซ้ำทางกราฟฟิก หากเป็นการทำสำเนาในขอบเขตที่เหมาะสม โดยทางสถาบันการศึกษาเอง หรือโดยอำนาจของสถาบันการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอน ไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานใดๆ อย่างไรก็ตามข้อยกเว้นนี้ จะไม่นำไปใช้กับกรณีที่มีสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ ซึ่งมีการกำหนดให้ทำสำเนาภายใต้เงื่อนไขที่สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

กฎหมายลิขสิทธิ์ อนุญาตให้มีการทำสำเนาโดยบรรณารักษ์ และผู้ดูแลเอกสารสำคัญ เช่น บรรณารักษ์ของห้องสมุดอาจทำ หรือจัดหาสำเนาของบทความนิตยสาร หรือวารสารโดยไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในบทความ หรือในการจัดรูปแบบการพิมพ์ใดๆ ภายใต้เงื่อนไขว่าสำเนานั้นๆ จัดให้เฉพาะบุคคลที่ต้องการสำเนานั้นไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการค้นคว้าวิจัย หรือเพื่อการศึกษาส่วนบุคคล โดยที่บุคคลนั้นจะได้รับสำเนาไม่เกิน 1 ฉบับต่อหนึ่งบทความ และบุคคลนั้นจะต้องชำระค่าไม่น้อยไปกว่าค่าในการทำสำเนานั้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีมีอำนาจในการออกประกาศที่เกี่ยวกับการทำสำเนาโดยห้องสมุด

สำเนาของงานดังต่อไปนี้ ไม่ถือเป็นการละเมิด หากสำเนางานดังกล่าวทำขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศ อาณาเขต หรือเขตที่สำเนางานนั้นถูกทำขึ้น

1. สำเนางานของงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือ
2. สำเนาของงานอย่างอื่นนอกเหนือจากงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งสำเนางานนั้นปรากฏในข้อความและปรากฏในสำเนาของงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์

แต่ยกเว้น สำเนางานของงานภาพยนตร์ สำเนางานของงานละครโทรทัศน์ สำเนางานของงานสิ่งบันทึกเสียงดนตรี สำเนางานของงานสิ่งบันทึกภาพงานดนตรี หรือสำเนาที่เป็นส่วนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

7. การโอนสิทธิ/ การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ไม่มีข้อกำหนดของกฎหมายเกี่ยวกับการโอน หรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. กระบวนการในการขอรับความคุ้มครอง

ไม่มีระบบการจดทะเบียน หรือการจดทะเบียนสำหรับงานอันมีลิขสิทธิ์ แต่สมาพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกง (The Federation of Hong Kong Industries ("FHKI")) ซึ่งมีใช้หน่วยงานราชการ ได้ก่อตั้งคณะกรรมการการออกแบบ ("Design Council") ขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การให้บริการรับฝากงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อเก็บรักษาข้อมูลลิขสิทธิ์ หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ ที่ไม่ใช่ของทางราชการโดยมีค่าธรรมเนียมรายปีเท่ากับ 500 เหรียญฮ่องกง

บทความ หรืองานอันมีลิขสิทธิ์นั้นสามารถนำมาเก็บไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เป็นหลักฐานในการพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ได้

โดยส่วนใหญ่แบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะ 2 และ 3 มิติสามารถนำมาเก็บรักษาไว้ได้ เช่น ภาพวาด งานออกแบบแฟชั่น งานสิ่งพิมพ์ งานวรรณกรรมเรื่องเล่า เพลง รูปแบบ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ งานภาพถ่าย ฯลฯ

วิธีการในการฝากบทความ หรืองานอันมีลิขสิทธิ์

- ผู้ยื่นคำขอควรทำการนัดหมายกับสมาพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกง ("FHKI")
- ผู้ยื่นคำขอจะต้องนำต้นฉบับ และสำเนาของงานมาด้วย
- เจ้าหน้าที่จะขอให้ผู้ยื่นคำขอลงลายมือชื่อ และปิดผนึก (ในกรณีที่บริษัท)
- บทความ หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ รวมถึงสำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นจะถูกใส่ซองและปิดผนึก
- สมาพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกง ("FHKI") จะออกใบรับรองการฝากให้
- ผู้ยื่นคำขอจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี 500 เหรียญฮ่องกง

กระบวนการนี้ยังไม่มีใครได้เคยได้เคยในประเด็นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่แท้จริง จึงยังไม่มีค่านั่นว่าศาลจะใช้ดุลยพินิจอย่างไรกับสมพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกง ในเรื่องการพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ที่แท้จริงในงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ถูกเก็บรักษาไว้

2. การตรวจสอบคำขอ

การพิจารณา

/

ปฏิเสธคำขอ

ไม่มีระบบการตรวจสอบงานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ เพราะไม่มีการคุ้มครองโดยใช้ระบบจดทะเบียน แต่สำหรับกรณีของสมพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกงนั้น จะใช้ระบบการตรวจสอบข้อมูลความมีอยู่ของงานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ได้เพราะข้อมูลจะถูกปิดผนึกนับแต่วันที่ทำเรื่องฝากแล้ว

3. อายุความคุ้มครอง

งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และงานศิลปกรรม ลิขสิทธิ์นั้นจะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 5 0 ปีนับแต่วันสิ้นปีที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

หากงานดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ลิขสิทธิ์จะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อ

1. พ้นระยะเวลา 5 0 ปีนับแต่วันสิ้นปีที่งานนั้นได้ทำขึ้นครั้งแรก

2. หากในระหว่างระยะเวลาในข้อ 1. ข้างต้นงานนั้นได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชน จะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 5 0 ปีนับแต่วันสิ้นปีที่ได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรก

งานที่เกิดขึ้นจากคอมพิวเตอร์ ลิขสิทธิ์นั้นจะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 50 ปีนับแต่วันสิ้นปีที่งานนั้นได้ทำขึ้นเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่เป็งานที่มีผู้สร้างสรรค์ร่วมกันหลายคน หากทราบชื่อของผู้สร้างสรรค์ทุกคน ลิขสิทธิ์นั้นจะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 5 0 ปีนับแต่วันสิ้นปีของผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย หากไม่ทราบชื่อของผู้สร้างสรรค์คนหนึ่ง หรือหลายคน ลิขสิทธิ์นั้นจะสิ้นสุดอายุความคุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 50 ปี นับแต่วันสิ้นปีของผู้สร้างสรรค์ร่วมผู้ซึ่งทราบชื่อคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

งานสิ่งบันทึกเสียงจะมีอายุความคุ้มครอง 50 ปีนับจากปีที่ได้มีการสร้างสรรค์ขึ้น หรือปีที่มีการพิมพ์ เผยแพร่งาน อย่างหนึ่งอย่างใดโดยถือเอาระยะเวลาที่ยาวกว่า

งานภาพยนตร์นั้นโดยทั่วไปจะมีอายุความคุ้มครอง 50 ปีนับจากวันสิ้นสุดปีที่บุคคลดังต่อไปนี้คนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

1. ผู้อำนวยการผลิต
2. ผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์
3. ผู้สร้างสรรค์บทภาพยนตร์
4. ผู้ประพันธ์เพลงประกอบภาพยนตร์

งานแพร่ภาพแพร่เสียง และรายการโปรแกรมเคเบิลจะมีอายุความคุ้มครอง 50 ปีนับจากปีที่
งานแพร่ภาพแพร่เสียงนั้นได้ทำขึ้น หรือรายการนั้นได้มีการนำเสนอในบริการรายการเคเบิล

ลิขสิทธิ์ในการจัดรูปแบบเกี่ยวกับการพิมพ์ของฉบับพิมพ์ที่ได้มีการตีพิมพ์แล้ว จะสิ้นอายุความ
คุ้มครองเมื่อพ้นระยะเวลา 2 5 ปีนับจากวันสิ้นปีที่ฉบับพิมพ์นั้นได้มีการตีพิมพ์เป็นครั้งแรก

3. กระบวนการภายหลังการจดแจ้ง

ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการขอรับความคุ้มครองการจดแจ้งงานอันมีลิขสิทธิ์ จึงไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับ
กระบวนการภายหลังการจดแจ้ง

4. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

4.1 การกระทำความผิดทางแพ่ง

บุคคลใดผู้ซึ่งกระทำ หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้อง
กับงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ การกระทำของบุคคลนั้นถือว่าการกระทำละเมิด
ลิขสิทธิ์

1. ทำสำเนางาน
2. การจำหน่ายจ่ายแจกสำเนางานสู่สาธารณชน
3. ให้เช่าสำเนางาน
4. การทำให้สำเนางานเป็นที่ปรากฏออกไปสู่สาธารณชน
5. การแสดงหรือการนำงานของแสดง งานนั้นต่อหน้าสาธารณชน
6. การนำงานนั้นออกเผยแพร่ออกให้บริการหรือนำงานนั้นออกแพร่เสียงแพร่
ภาพหรือนำงานเสนอในผังรายการเคเบิล
7. กระทำการดัดแปลงงาน หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่กล่าวมา
ข้างต้นเพื่อการดัดแปลงงาน

หมายเหตุ : ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น จะได้รับ
ข้อยกเว้นความผิด หากเป็นการใช้ที่เป็นธรรม

การกระทำที่บุคคลได้รู้ หรือมีเหตุอันควรรู้ได้ว่าเป็นงานที่ได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
ของผู้อื่น หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ทางการค้า

การทำซ้ำสำเนาของงานถือเป็นการกระทำละเมิด หากการทำสำเนานั้นก่อให้เกิด
การละเมิดต่อลิขสิทธิ์ในงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สำเนาของงานถือเป็นสำเนาที่เป็นละเมิด หาก

1. สำเนานั้นได้มีการนำเข้า หรือเสนอให้มีการนำเข้ามา

2. การทำสำเนางานนั้นก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือฝ่าฝืนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น

หมายเหตุ : เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเข้า หรือส่งออกสำเนางานที่เป็นการละเมิด และการครอบครอง หรือกระทำการเกี่ยวกับสำเนางานที่เป็นการละเมิด หากจำเลยสามารถพิสูจน์ได้ว่า

1. เขาได้ทำการสอบถามอย่างเพียงพอจนเป็นที่แน่ใจแล้วว่าสำเนางานที่ได้นำเข้า หรือเสนอที่จะนำเข้านั้นไม่ใช่สำเนางานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
2. เขามีเหตุผลอันสมควรที่ทำให้แน่ใจว่า สำเนานั้นไม่ใช่สำเนาที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น
3. ไม่มีเหตุอื่นใดที่ทำให้เขาเชื่อได้ว่าสำเนานั้นเป็นสำเนาที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

4.2 การกระทำความผิดทางอาญา

4.2.1 บุคคลใดกระทำการดังต่อไปนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิด

- 4.2.1.1 ทำขึ้นเพื่อขาย หรือให้เช่าซึ่งสำเนางานที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์
- 4.2.1.2 นำเข้ามา นอกเหนือไปจากเพื่อการใช้ส่วนตัว หรือการใช้ภายในครอบครัวซึ่งสำเนาละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์
- 4.2.1.3 ส่งออกนอกเหนือไปจากเพื่อการใช้ส่วนตัว หรือการใช้ภายในครอบครัวซึ่งสำเนาละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์

4.2.1.4 ครอบครองสำเนางานที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า โดยมีจุดประสงค์ในการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์

4.2.1.5 เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า หรือธุรกิจ ดังนี้

1. ขาย หรือให้เช่า
2. เสนอ หรือนำออกแสดงเพื่อขาย หรือให้เช่า
3. แสดงนิทรรศการต่อสาธารณชน
4. จำหน่ายจ่ายแจกสำเนาที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์หรือ

4.2.1.6 จำหน่ายจ่ายแจกสำเนางานที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ (นอกเหนือไปจากมีวัตถุประสงค์ ในทางการค้า หรือธุรกิจใดๆ) ในขอบเขตที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์

หมายเหตุ : ผู้ที่ถูกจับกุมจากการกระทำความผิดสามารถให้การต่อสู้คดีโดยการพิสูจน์ว่าเขาไม่รู้ และไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสำเนาที่เกี่ยวข้องนั้นคือสำเนางานที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์

4.2.2 บุคคลใดกระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดตามกฎหมาย

1. ทำขึ้น
 2. นำเข้า
 3. ส่งออก
 4. มีไว้ในครอบครอง หรือ
 5. ขาย หรือให้เช่า หรือเสนอ หรือนำออกแสดงเพื่อขาย หรือให้เช่า
- สิ่งของที่มีการออกแบบ หรือการดัดแปลงมาโดยเฉพาะเพื่อทำสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ และสิ่งของดังกล่าวนั้นมีการนำมาใช้ หรือเจตนาที่จะนำมาใช้ในการทำสำเนาเป็นละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อขาย หรือให้เช่า หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในทาง ในแนวทางของ หรือมีความเกี่ยวข้องกับการค้า หรือธุรกิจใดๆ

หมายเหตุ: ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดข้างต้น สามารถให้การต่อสู้คดีโดยการพิสูจน์ว่าเขาไม่รู้ และไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสิ่งของนั้นได้มีการใช้ หรือมีเจตนาที่จะใช้ทำสำเนาเป็นการละเมิดเพื่อขาย หรือให้เช่า หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อในแนวทางของ หรือมีความเกี่ยวข้องกับการค้าหรือธุรกิจใดๆ

4.2.3 บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งของที่รู้ หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสิ่งนั้นได้มีการใช้ หรือมีเจตนาที่จะใช้ในการทำสำเนาที่ละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อขาย หรือให้เช่า หรือเพื่อใช้โดยมีวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือธุรกิจอื่นใด ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดกฎหมาย

4.2.4 บุคคลใดได้ครอบครองสำเนาทางกราฟิกของงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ตีพิมพ์ในหนังสือ นิตยสาร หรือวารสารที่ออกตามกำหนดเวลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการให้บริการทำสำเนาและให้สำเนาดังกล่าวเป็นสำเนาที่มีการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดกฎหมาย

ผู้ที่ถูกจับกุมจากการกระทำความผิดข้างต้นสามารถให้การต่อสู้คดีโดยการพิสูจน์ว่า

1. สำเนาที่เป็นละเมิดของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นไม่ได้ทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการให้บริการทำสำเนา

2. สำเนาที่เป็นละเมิดของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นไม่ได้ทำขึ้นเพื่อแสวงหาผลกำไร หรือสิ่งตอบแทน

3. เขาไม่รู้ และไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสำเนาของงานอันมีลิขสิทธิ์นั้นสำเนาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

เพื่อวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติทางอาญา “สำเนาที่ละเมิดลิขสิทธิ์” ไม่รวมถึงสำเนาของงานที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ทำขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายของประเทศไทย ดินแดนหรือพื้นที่ที่สำเนานั้นทำขึ้น

2. ได้นำเข้า หรือเสนอให้มีการนำเข้ามาเวลาใดก็ตามหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา 18 เดือนโดยเริ่มนับแต่วันแรกที่มีการประกาศโฆษณาางานดังกล่าวในประเทศฮ่องกง หรือที่แห่งใดก็ตาม
3. ทำขึ้นในประเทศเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าว หรือละเมิดสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานนั้น

2. มาตรการในการเยียวยา

มาตรการในทางแพ่ง

1. การเยียวยาทางแพ่ง

1. คำสั่งให้มีการคุ้มครองชั่วคราว
2. คำสั่งให้มีการส่งมอบสินค้าคืน
3. ชำระค่าสินไหมทดแทน หรือผลกำไรที่คำนวณได้
4. เปิดเผยการกระทำที่เป็นละเมิดนั้น และ
5. ชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการทำการละเมิด

2. กระบวนการทางแพ่ง

โดยปกติจะมีการส่งหนังสือเตือนเพื่อให้ยุติและระงับการกระทำที่เป็นละเมิดไปอย่างจำเลย และจะมีการออกหมายศาลเมื่อมีการฝ่าฝืนข้อกำหนดในหนังสือเตือนเพื่อให้ยุติและระงับการกระทำที่เป็นละเมิดดังกล่าว และในกรณีที่มิเหตุอันสมควร โจทก์อาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวระหว่างการพิจารณาการกระทำของจำเลยได้

บุคคลใดทำการข่มขู่บุคคลอื่นโดยใช้ขู่กล่าวหาทั้งทางแพ่งและหรือทางอาญาที่อธิบายข้างต้นเช่นนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำข่มขู่ของบุคคลนั้นอาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลกระทำการดังต่อไปนี้

1. ประกาศว่าการข่มขู่ดังกล่าวไม่เป็นธรรม
2. ออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวต่อการข่มขู่ที่กระทำต่อเนื่องเป็นเวลานาน
3. ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดจากการข่มขู่

3. ค่าเสียหาย

การกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ใดที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ณ เวลาที่มีการละเมิดเกิดขึ้น จำเลยไม่รู้และไม่มีเหตุอันควรรู้ได้ว่า การกระทำนั้นมิจานอันละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นปรากฏอยู่ เช่นนั้น โจทก์ไม่มีสิทธิที่จะได้รับชดใช้ค่าเสียหายอันเกิดแก่การละเมิดนั้น ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะขอการเยียวยาความเสียหายในทางอื่น

ศาลอาจดำเนินการเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. ความชัดเจนของการละเมิด
2. ผลประโยชน์ใดที่จำเลยได้รับจากการละเมิด และ
3. ความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของบัญชีธุรกิจของจำเลย

และบันทึกต่างๆ

แต่อาจมีการเรียกร้องให้ศาลมีคำตัดสินพิจารณากำหนดค่าเสียหายอื่นเพิ่มเติมได้

สำหรับการละเมิดเดียวกัน ศาลจะไม่ตัดสินให้มีการชำระค่าเสียหาย และชำระผลประโยชน์ที่ควรได้รับแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน

มาตรการในทางอาญา

1. การเยียวยาทางอาญา

โทษปรับ และจำคุก

2. กระบวนการทางอาญา

สำนักงานศุลกากร และภาษีสินค้า (The Customs & Excise Department) โดยทั่วไปจะขอให้เจ้าของลิขสิทธิ์จัดหาพยานผู้เชี่ยวชาญ (an expert witness) เพื่อเป็นพยานในศาล

สำนักงานศุลกากร และภาษีสินค้า และกระทรวงยุติธรรม (The Customs & Excise Department and the Department of Justice) จะจัดการเกี่ยวกับการดำเนินคดีทางอาญา

3. โทษ

ผู้ใดกระทำความผิดทางอาญาตามข้อ 4.2.1 และ 4.2.4 ต้องระวางโทษปรับ 50,000 เหรียญฮ่องกงและจำคุก 4 ปี และบุคคลผู้กระทำความผิดตามข้อ 4.2.2 และ 4.2.3 จะต้องระวางโทษปรับ 500,000 เหรียญฮ่องกง และจำคุก 8 ปี

3. ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ค่าบริการของสำนักงานตัวแทนจะคิดตามระยะเวลาการให้บริการ

5. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า — ส่งออก

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า — ส่งออก

สำนักงานศุลกากร และภาษีสินค้าแห่งเขตปกครองพิเศษฮ่องกง (The Hong Kong Customs & Excise Department) สามารถดำเนินการให้ความคุ้มครองทางศุลกากรด้วยตนเอง หรือโดยความยินยอมของเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หากทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรตัดสินใจที่จะดำเนินการกฎหมายด้วยตนเอง เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีสิทธิเข้าทำการตรวจยึดสินค้าต้องสงสัยและฟ้องร้องเป็นคดีอาญา

มาตรการคุ้มครองทางศุลกากรของประเทศฮ่องกงนั้น ถือว่ามีประสิทธิภาพ แต่ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ศุลกากรไม่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากขาดแคลนบุคลากร

2. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เจ้าของลิขสิทธิ์จะต้องยื่นเอกสาร และข้อมูลดังต่อไปนี้ไปยังสำนักงานศุลกากรฮ่องกงเพื่อพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

- แบบคำขอจดทะเบียนข้อมูลของผู้สร้างสรรค์ (โปรดดูแบบคำขอจดทะเบียนที่แนบมาข้างท้าย
- ข้อมูลลิขสิทธิ์ และ

- สำเนาของงาน

ผู้ยื่นคำร้องขออาจเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือตัวแทนของเจ้าของลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย

รายละเอียดของการกระทำที่เป็นละเมิด ที่ใช้เป็นหลักฐานของการละเมิดควรจัดให้มีสิ่งดังต่อไปนี้ เช่น ตัวอย่างงานผลิตภัณฑ์ที่ละเมิด ใบแจ้งรายการสินค้าที่ขายให้ หรือใบส่งของ (invoice) การอ้างอิงจากผู้กระทำละเมิด เป็นต้น นอกจากนี้จะเป็นประโยชน์มากขึ้น หากผู้ยื่นคำร้องขอจัดส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ของจริงให้แก่เจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อทำการเปรียบเทียบ

ผู้ตรวจสอบซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อทำการตรวจสอบ หรือพิสูจน์สินค้าที่ได้ทำการยึดไว้โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรว่าเป็นสินค้าที่เป็นละเมิดลิขสิทธิ์ เว้นเสียแต่เจ้าของลิขสิทธิ์จะทำการตรวจสอบเอง ผู้ตรวจสอบจะถูกร้องขอให้เป็นพยานในศาล หากจำเป็น

มีข้อเสนอแนะว่า ผู้ตรวจสอบควรเป็นบุคคลผู้มีความชำนาญ และมีประสบการณ์ที่ทำงานให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์มาเป็นเวลา 4 ถึง 5 ปี และได้รับการฝึกฝนในการแยกแยะงานอันมีลิขสิทธิ์ที่เป็นของละเมิดและของจริง

คำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สร้างสรรค์ ข้อมูลลิขสิทธิ์ และสำเนาของงานจะถูกเรียกมาเพื่อใช้พิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น หากทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรกระทำการฟ้องคดีต่อผู้กระทำละเมิด

3. การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิดทำลาย โดยไม่ระบุจำนวนครั้งการทำลายในแต่ละปี
4. สินค้าส่วนใหญ่อื่นได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากรวิธีดี ดีวีดี เป็นต้น
5. ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด
สาธารณรัฐประชาชนจีน

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

1. หน่วยงานรับผิดชอบ

The Intellectual Property of Hong Kong

24th Floor, Wu Chung House,

213 Queen's Road East, Wan Chai,

Hong Kong

Tel: (852) 2961-6901

Website: www.ipd.gov.hk

2. สำนักงานตัวแทน

1. **Baker & McKenzie , Peggy Cheung**

14th Floor, Hutchison House

10 Harcourt Road

Hong Kong

Tel: 852 2846 1888

Fax: 856 2845 0476

Email: peggy.chueng@bakernet.com

2. **NTD Patent and Trademark Agency Limited, Yan Rae**

10th Floor, Block A, Investment Plaza

27 Jinrongdajie

Beijing 100032

China

Tel: 86 10 6621 1836

Fax: 86 10 6621 1846

3 **Benny Kong & Co., Solicitors**

Unit 2601, 26th Floor

Tung Wai Comm. Bldg.

111 Gloucester Road,

Hong Kong

ขั้นตอนการจดแจ้ง หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

ขั้นตอน	วันยื่นคำขอ จดทะเบียน	วันประกาศ	คำคัดค้าน	การตรวจสอบ	การอุทธรณ์	การจดทะเบียน	ระยะเวลาถึงวันรับ จดทะเบียน
ระยะเวลา (เดือน)	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : เขตปกครองพิเศษฮ่องกง ไม่มีระบบการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนลิขสิทธิ์

	ค่าธรรมเนียม (US\$)	ค่าบริการวิชาชีพ (US\$)
1. การยื่นคำขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์	-	-
2. การยื่นเอกสารล่าช้า	-	-
3. การแก้ไขคำขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์	-	-
4. การประกาศ	-	-
5. ค่าขอตรวจสอบ	-	-
6. การรับจดทะเบียน	-	-
7. การแก้ไขชื่อ ที่อยู่ และอื่น ๆ	-	-
8. ค่าขอจดทะเบียนการโอนสิทธิ	-	-
9. ค่าขอจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
10. การรับจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
11. การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ	-	-
12. การตรวจค้น	-	-
13. การอุทธรณ์	-	-
14. การยื่นคำคัดค้าน	-	-
15. การยื่นคำโต้แย้ง	-	-
16. การดำเนินคดีทางศาล	-	-
17. การแปล	-	-
18. การรับรองเอกสาร	-	-

หมายเหตุ: สมาพันธ์อุตสาหกรรมฮ่องกง (The Federation of Hong Kong Industries) ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการการออกแบบ (Design Council) ขึ้น เพื่อให้บริการรับฝากงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยคิดค่าธรรมเนียม 500 เหรียญฮ่องกงต่องานอันมีลิขสิทธิ์หนึ่งชิ้นต่อปี

